

פרק יב / לימוד חסידות לפני הבר מצוה

א. לימוד לפני בר-מצוה מאמרי חסידות הכי קלים

אח"ח 1234567

בתלמידים שלפני גיל מצות, יש מקום ללמדם בקביעות מאמרי חסידות הכי קלים, אבל לא פחות מגיל מופלא סמוך לאיש.
אוצר החכמה
(אג"ק ח"ח ו' תשסב)

ב. לימוד החסיד'שע פרשה - עם ילדים בגיל בר מצוה

להעיר, שאצל כו"כ חסידים מנהג ללמוד בכל שבוע ושבוע (ובמיוחד - בשבת) החסיד'שע פרשה (בשבתות החורף - בתורה אור, ובשבתות הקיץ (וסיום החורף) - בלקו"ת). ואצל כמה הי' המנהג ללמוד אותה (עכ"פ בשטחיות) עם בני משפחתם, גם עם ילדים בגיל בר-מצוה (או גם פחות מזה).

(משיחת ש"פ לך לך תשמ"ט - מוגה)

ג. בר-מצוה - יודע בע"פ פרקי תהילים, משניות ותניא

במענה על מכתבו בו מודיע שנעשה בר מצוה. הנה יה"ר שמבין י"ג למצות יגדל לבן ט"ו לגמרא וכו', ויצליח בלימודיו בתורת הנגלה ובתורת החסידות ובהנהגה מתאימה לתורתנו הק' תורת אמת, ובודאי יודע בעל פה לכל הפחות איזה קאפיטלעך תהלים איזה פרקים משניות ופרקי תניא וחוזר עליהם מזמן לזמן.
בברכה לתלמוד תורה ביראת שמים.

(אג"ק ח"ט ב'תשפח)

פרק יג / להיות על הציון לפני הבר מצוה

א. להיות על הציון לפני הבר מצוה

הנה בכלל תמה אני על שאלתו, ועל שאינו מחפש סיבות להיות על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, וכיון שהבר מצוה של בנו הוא בהימים הקרובים ליום ההילולא יו"ד שבט, הרי לכאורה זהו הוראה שצריכים להאחז (אנחאפען זיך) בהזדמנות זו ולהיות על הציון, און אפפרישען מה שזכה להיות כמה זמן בימים הבהירים בהיותו בהשיבה ובסביבת אנ"ש, ואם לא בהזדמנות זו, אימתי? ואם [מ]איזה טעם שיהי' אי אפשר הדבר או עכ"פ נדמה לו שא"א הדבר, הרי יה"ר שתהי' הבר מצוה במקומו עתה ובשעה טובה ומוצלחת והוא וזוגתו שיחיו וב"ב שיחיו כולם יחד ישמחו בשמחה אמיתית שהיא שמחה של מצוה.

(אג"ק ח"ה א"ש)

ב. לחזור המאמר ב"אוהל"

הרב ש. זלמנוב [ז"ל]: האם מן הראוי שהוא [=הבר מצוה] יחזור את המאמר (דא"ח) ב"אוהל" (= דכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע)?

כ"ק אדמו"ר: דבר נכון במאוד.

(יחידות הרב ש. זלמנוב עם בנו לרגל ה"בר מצוה" אור לט"ו באב תשי"ב)

ג. לחזור (ב"אוהל") המאמר - כולו או מקצתו

ביום י"ד כסלו תשכ"א נעשה בני ... בר-מצוה. כשנכנסנו ... ליחידות קודם הבר מצוה ... עוד ענין נדיר אמר הרבי:

"הבחור הבר-מצוה יסע אל הציון (של הרבי נ"ע) ויחזור שמה את מאמר הבר מצוה - איתא במדרש תהילים - כולו או מקצתו".
(על-פי ר. מ. שוסטערמן מתוך הספר למען ידעו... בניס יולדו ע' 130)

פרק יד / השמחה בבר מצוה

א. השמחה בבר מצוה

איחא בזהר שביום הבר מצוה של רבי אלעזר, עשה רשב"י שמחה גדולה, כמו ביום החופה. ולכאורה, ע"פ סברא הנ"ל שאין לשמוח ביום ההולדת מכיון שלא ידוע מה יהא בסופו - בודאי שאין לשמוח גם (ובמכ"ש וק"ו) ביום הבר מצוה, שאז מתחייב בכל המצות, וגם נעשה בר עונשין?!

ואין לומר שהשמחה ד"בר מצוה" הו"ע השייך רק לרשב"י, שמכיון שאמר "ראיתי בני עלי" והן מועטין כו' אם שנים הם אני ואלעזר בני", היינו, שהי' ברור אצלו, באופן של רא"י ("ראיתי כו'"), אוצר החכמה אריז' נאמן

גודל צדקתו של ר"א בנו, עד כדי כך, שאם שנים הם בודאי שר"א בנו אחד מהם, מסתבר לומר שגם ביום הבר מצוה ראה כבר שר"א בנו יהי' צדיק - שהרי, ענין זה הובא במג"א בנוגע לכאור"א מישראל, ש"מצוה על האדם לעשות סעודה ביום שנעשה בו בר מצוה כיום שנכנס לחופה",

ועכצ"ל, שהשמחה ביום הבר מצוה היא - על יסוד הכלל בהלכה שכל ישראל בחזקת כשרות, היינו שכודאי יקיים כל דיני התורה ומצוותי, ולכן שמח ביום שזכה לחיוב במצות.

(משיחת אחש"פ תשמ"ח - מוגה)

ב. דבר רגיל אצל כולם

י"ל שהחידוש בסיפור הזהר אודות הנהגת רשב"י הוא רק בנוגע לפרטי הדברים בנוגע להילולא זו, ("סעודתא רבה... חפה כל ביתא במאני דיקר... והוה קא ברח טובא.. בדיחותא שלימתא... אסחר אשא בביתא.. חמו קיטורא דהוה סליק מביתא כו'"), אבל כללות ענין של שמחה ביום הבר מצוה, הי' דבר הרגיל אצל כולם.

(משיחת אחש"פ תשמ"ח - מוגה)